

[Egon Jensen.]

at vi skulle tilbage til ordningen over skattebilletten. Jeg mener, at vi så afgjort må holde os uden for skattebilletten, hvad dette angår.

Så sagde finansministeren, at vi jo kunne komme med andre forslag, og at man i øvrigt er parat til i udvalget at drøfte de problemer der måtte opstå, hvis man kunne finde frem til nyordninger. Jeg kan ikke her stå og komme med et forslag, men sige, som man jo ellers plejede at sige førhen fra den daværende oppositions side: det er jo jer, der sidder på administrationen, så I må jo kunne frembringe noget materiale, og så må vi i udvalget se på, om der er andre muligheder. Jeg skal ikke fragå, at det er en vanskelig opgave, men samtidigt sige, at den bindingsordning, man nu foreslår, i hvert fald ikke er en bindingsordning, som man ikke let kan springe fra, for hvis man binder pengene i de fem år, ja, så kan man til enhver tid ophæve bindingen. Man får bare ikke præmien, men man får de penge, som man har indskudt, og det vil altså sige, at der i realiteten ikke sker noget; man har pengene alligevel.

Hr. Hans Kjær gjorde sig skyldig i en misforståelse, idet hr. Hans Kjær sagde, at at hr. Grünbaum tidligere havde udtalt, at når bare man fik en opsparingsordning uden for skattebilletten, ville han være positivt indstillet. Det, det drejer sig om for socialdemokratiet, er, som jeg har fremhævet, og som også hr. Grünbaum har fremhævet, at der bliver tale om en nyopsparing, og dér må vi, synes jeg nok, i fællesskab prøve at finde frem til, om ikke vi kan finde ordninger, der ikke bare giver mulighed for at præmiere en flytning, men hvor der virkelig er tale om en opsparing. Af de bemærkninger, hr. Hans Kjær gjorde, kunne jeg ikke få anden opfattelse, end at det, der her foreslås, er en slags forbrugsbegrænsende foranstaltninger, idet man udsætter forbruget i en længere årrække.

Hr. Niels Helveg Petersen nævnte de høje renter, og dér har jeg i og for sig ingen bemærkninger at gøre; men jeg har den bemærkning at gøre, at det radikale parti jo på så mange områder betragter sig som meget progressivt og fremskridtsvenligt og næsten altid kan finde løsninger, når det gælder om at finde de rigtige. Og dér

har der for mig at se ikke været tale om nogen særlig løsning på opsparingsområdet, og jeg må gentage endnu en gang, at de radikale ved flere lejligheder har sagt, at den slags ordninger kun gav meget lidt nyopsparing, og at man havde mange betænkeligheder derved.

Vi imødeser gerne, at man kan fremlægge materiale. Jeg ved, at der i finansministeriet ligger materiale vedrørende mulige opsparingsordninger, og vi skal være meget positive, hvis vi i fællesskab kunne finde frem til en belønning af det, der virkelig kan kaldes opsparing, ikke bare muligheden for en flytning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattefri afskrivninger m. v.

(Lovforslaget (nr. 92) findes i tillæg A. sp. 2081, fremsættelsen i tidenden sp. 1090).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skattemæssig opgørelse af varelagre m. v.

(Lovforslaget (nr. 93) findes i tillæg A. sp. 2139, fremsættelsen i tidenden sp. 1090).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Grünbaum: Det forslag til en væsentlig ændring af afskrivningsreglerne for bygninger, der her foreligger, er jo resultatet af et arbejde, der er udført i det særlige afskrivningsudvalg. Jeg kan ikke lade være med at beklage, at det ikke blev mig, der nåede